

Danielin kirja - satakaksikymmentäneljä

Daniel 11:40:n avaaminen – profeetallinen tarkastelu historiallisista rinnakkaisuuksista ja tulevista tapahtumista

Jeff Pippenger

2024-03-08

Käytämme aikaa Danielin kirjan yhdestoista luvun rakenteen esille tuomiseen käsitellessämme neljätkymmenettä jaetta. Neljäskymmenes jae on rinnakkainen Danielin kirjan kahdeksannen luvun neljäntoista jakeen kanssa siinä profeetallisessa merkityksessä, että se valo, jonka Kristus, Juudan sukukunnan Leijona, avasi sineteistä vuonna 1798, perustui Danielin kirjan kahdeksannen luvun neljäntoista jakeeseen; samoin myös se valo, jonka Hän avasi sineteistä vuonna 1989, perustui neljänteenkymmenenteen jakeeseen.

Kuten olemme todenneet, vaikkamme ole sitä varsinaisesti käsitelleet edellisessä artikkelissa, käytettäessä myöhäissateen menetelmää ”rivi rivin päälle” neljäskymmenes jae esittää kaksi erillistä linjaa, sillä se sisältää lopun ajan sekä ensimmäisen enkelin liikkeelle että kolmannen enkelin liikkeelle.

Kun yhdistämme jakeen neljäkymmentä lopun ajan vuonna 1798 ja sen lopun ajan vuonna 1989, havaitsemme, että Danielin kirjan kahdeksannen luvun jae neljätoista vastaa Danielin kirjan yhdestoista luvun jaetta neljäkymmentä, sillä ne molemmat edustavat sitä tietoa, joka sinetöidään auki Ilmestyskirjan neljätoista luvun kolmen enkelin profeetallisessa historiassa. Ne liittyvät toisiinsa myös siinä, että jae neljätoista on Kristuksen äkillisen temppeliin ”ilmestymisen” ”mareh”-näky, ja jae neljäkymmentä on kahdentuhannen viidensadankahdenkymmenen vuoden profeetallisen historian ”chazon”-näky. Toinen on ajankohta, toinen on ajanjakso.

Toinen edustaa temppelin ennallistamista ja puhdistamista, toinen temppelin hävitystä ja maahan polkemista. Toinen edustaa kahtatuhatta kolmeasataa vuotta, ja toinen kahtatuhatta viittäsataa kahtakymmentä vuotta. Toista kuvaa Ulai-joki, toista Hiddekel-joki. Toinen edustaa ihmisyyttä, toinen jumaluutta. Oikein ymmärrettynä neljäskymmenes jae yhteydessä neljäntoista jakeeseen on hämmästyttävän syvälinen. Vuosi 1798 edustaa jumaluuden työtä, ja vuosi 1989 edustaa ihmisyyden kapinaa.

Totesimme edellisessä artikkelissa, että kuvaus siitä, kuinka pohjoisen kuningas voittaa kolme estettä, esitetään peräkkäisessä järjestyksessä, mutta että kuvattujen tapahtumien varsinainen soveltaminen on tehtävä huolellisesti, sillä jakeet neljäkymmentäkaksi aina jakeeseen neljäkymmentäneljä asti ovat todellisuudessa rinnastettavissa jakeeseen neljäkymmentäyksi, joka on pian tuleva sunnuntailaki Yhdysvalloissa. Siellä kolminkertainen liitto toteutuu, ja siellä alkaa idän ja pohjoisen ”suuren huudon” sanoma.

Danielin yhdennessätoista luvussa adventistiset tutkijat ovat vuosien kuluessa havainneet, että Daniel käyttää Roomaa koskeissa kuvauksissaan erityistä tekniikkaa. Uriah Smith kiinnittää siihen huomiota teoksessaan Daniel and Revelation. Daniel osoittaa ensin, kuinka Rooma saa

maailman valtaansa, ja sitten seuraavissa jakeissa hän palaa takaisin historian alkuun, osoittaa poliittisen valloituksen sekä näyttää, kuinka Rooma on tekemisissä Jumalan kansan kanssa juuri tuon saman historian aikana. Lopulta hän osoittaa, kuinka Rooma tulee loppuunsa. Periaatetta, jota Daniel käyttää, kutsutaan nimellä ”toistaa ja laajentaa”.

Tämä kolmivaiheinen menetelmä yksilöidään jakeissa neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi. Jakeet neljäkymmentä–neljäkymmentäkolme osoittavat sen kolmivaiheisen prosessin, jossa moderni Rooma valtaa maapallon; sitten jakeessa neljäkymmentäneljä Daniel palaa takaisin jakeeseen neljäkymmentäyksi, jolloin ne ”sanomat” julistetaan sadan neljäkymmenen neljän tuhannen lipun kautta ja jolloin paavikunta lähtee liikkeelle suuressa raivossa hävittääkseen ja perin juurin tuhotakseen monia. Sitten jakeessa neljäkymmentäviisi sekä luvun kaksitoista jakeessa yksi paavikunta tulee loppuunsa ilman auttajaa, merten välissä ja ihanan pyhän vuoren kohdalla, kun ihmiskunnan koetusaika päättyy.

Danielin yhdestoista luvun jakeessa kolmekymmentä löydämme erään historian alun, jonka sisar White lainaa sanasta sanaan aina jakeeseen kolmekymmentäkuusi saakka ja kirjoittaa sitten: ”näissä jakeissa kuvattujen kaltaiset tapahtumat tulevat toteutumaan.” Jakeet kolmekymmentä ja kolmekymmentäyksi osoittavat historiallisena siirtymänä pakanallisesta Roomasta paavilliseen Roomaan Raamatun profetian neljäntenä ja viidentenä valtakuntana, vastaavasti. Jae kolmekymmentäyksi kuvaa sitä historiaa, joka esittää, kuinka paavillinen Rooma asetettiin maan valtaistuimelle vuonna 538.

Jakeessa kolmekymmentäyksi ensimmäiseksi osoitetaan se hetki, jolloin frankkien kuningas Klodvig (nykyinen Ranska) nousi paavinvallan tueksi vuonna 496. Tämän jälkeen Klodvig kääntyi suoranaisesta pakanallisuudesta katolisuuden kätkeytyyn pakanallisuuteen (hänen vaimonsa Klotildan uskontoon). Sitten hän omisti valtaistuimensa paavinvallan korottamiseksi maan valtaistuimelle. Jakeessa Klodvigia kuvattiin ”käsivarsina”, sillä hän omisti sotilaallisen voimansa käsivarren ja rahallisen voimansa käsivarren siihen työhön, johon hän silloin ryhtyi.

Klodvigin alkuvaiheen työ edusti kaikkien niiden entisten pakanallisten Euroopan kuninkaiden työtä, joiden kohtalona oli historian edetessä antaa Rooman portolle erilaisia tukia. Klodvig, ja sen jälkeen Ranska, voideltiin katolisen kirkon toimesta arvonimillä katolisen kirkon esikoinen sekä katolisen kirkon vanhin tytär. Hän oli vertauskuva ensimmäisestä monien kuninkaiden joukossa, jotka tekivät haureutta Tyyron porton kanssa.

Tässä profeettallisessa merkityksessä Clovistä oli edustanut Ahab, joka hänkin oli harjoittanut haureutta Isebelin kanssa (Ilmestyskirjassa katolisen kirkon vertauskuva) ja joka niin ikään oli kymmenen heimon johtava kuningas, samoin kuin Cloviksesta tuli pakanallisen Rooman kymmenen sarven (ks. Danielin kirjan luku seitsemän) ensisijainen vertauskuva. Nuo Euroopan kuninkaat tulisivat lopulta asettamaan Babylonin porton maan valtaistuimelle. Tässä merkityksessä sekä Ahab että Clovis edustavat Yhdysvaltoja, joka viimeisinä päivinä harjoittaa haureutta paaviuden kanssa.

Ronald Reagan aloitti haureuden, ja viimeinen presidentti pakottaa myös Yhdistyneiden Kansakuntien muut yhdeksän kuningasta tekemään saman teon. Reagan oli presidenttinä lopun

aikana vuonna 1989, ja sen tähden hänen täytyy profeetallisesti edustaa historian viimeistä presidenttiä, jonka aikana nuo muut yhdeksän kuningasta toteuttavat saman teon, sillä Jeesus havainnollistaa aina jonkin asian lopun sen alulla. Reagan oli varakas, tunnettu mediahahmo, joka oli laajalti tunnustettu omalaatuisesta puhetavastaan, joka alun perin kuului demokraattiseen puolueeseen, mutta joka lopulta siirtyi republikaaniseen puolueeseen.

Jakeessa kolmessakymmenessä yhdessä käsivarret, jotka kuvasivat paaviutta, saastuttaisivat voiman pyhäkön. Profeetallisesti voiman pyhäkkö sekä pakanalliselle Roomalle että paavilliselle Roomalle oli Rooman kaupunki. Tämä perustuu siihen tosiasiaan, että molemmat Roomat hallitsivat määrätyn ajanjakson Rooman kaupungista käsin, ja hallitessaan Rooman kaupungista käsin ne olivat olennaisesti voittamattomia.

Pakanallinen Rooma aloitti kolmensadan kuudenkymmenen vuoden valtakautensa Actiumin taistelussa vuonna 31 eKr. Danielin kirjan luvun yksitoista jae kaksikymmentäneljä osoittaa, että he ”ennalta suunnittelisivat juonensa” linnoituksestaan käsin, joka oli Rooman kaupunki, yhden ”ajan” verran. Profetaalinen ”aika” on kolmesataakuusikymmentä vuotta, ja kolmesataakuusikymmentä vuotta Actiumin taistelun jälkeen, jossa Antonius ja Kleopatra kukistettiin, Konstantinus siirtyi pois Rooman kaupungista Konstantinopolin kaupunkiin, ja pakanallisen Rooman voittamattomuuden kausi oli päättynyt.

Kun kolmas paavillisen Rooman maantieteellinen este (gootit) ajettiin pois Rooman kaupungista vuonna 538, alkoi paavillisen Rooman tuhatkaksisataakuusikymmentä vuotta kestänyt ylivallan hallinta, ja se jatkui vuoteen 1798, jolloin paavi poistettiin Rooman kaupungista; näin annettiin profeetallinen kuolinhaava paavilliselle pedolle, ja seuraavana vuonna, 1799, tuo paavi (nainen, joka oli ratsastanut pedon selässä) kuoli vankeudessa.

Käsivarret (Klovis), jotka edustivat paavikuntaa, olivat saastuttavat voiman pyhäkön, ja Konstantinus aloitti tuon työn määrittelemällä kaupungin filosofisesti Konstantinopolia vähäisemmäksi kaupungiksi, ja siitä lähtien tuon historian sodankäynti, jota Rooman viholliset kävivät, kohdistui aina Rooman kaupungin hyökkäämiseen, eikä vuoden 476 jälkeen kaupungissa enää koskaan hallinnut todellinen roomalainen jälkeläinen ennen vuotta 538, jolloin kaupungista tuli paavillisen Rooman voiman pyhäkkö.

Ahab, Clovis ja Ranska ovat Yhdysvaltojen esikuvia, ja Yhdysvaltojen väkevä pyhäkkö on Yhdysvaltain perustuslaki. Tuo asiakirja on jumalallinen asiakirja, ja se on profeetallisen historian tienviitta. Siitä lähtien, kun Ronald Reagan asettui paavikunnan puolelle siihen historiaan kuuluvissa tapahtumissa, jotka johtivat vuoteen 1989, perustuslaki on ollut jatkuvasti voimistuvan hyökkäyksen kohteena, samoin kuin väkevä pyhäkkö pakanallisen Rooman rappeutuessa ja kukistuessa. Kun pian tuleva sunnuntailaki Yhdysvalloissa pannaan täytäntöön, perustuslaki tullaan täysin kumoamaan. Reaganin ajasta tuohon sunnuntailakiin asti toistuu vuosien 330–538 historia. Vuonna 538 paavikunta asetettiin valtaistuimelle, ja näin se on esikuva sen kuolettavan haavan paranemisesta tuon sunnuntailain yhteydessä.

Ajanjakso Ronald Reaganista sunnuntailakiin on profeetallinen ajanjakso, joka on erityisesti yksilöity Jumalan profeetallisessa Sanassa. ”Käsivarsien”, joita Klodvig edusti, tuli myös ottaa

pois ”jokapäiväinen” Rooman valtakunnan entisestä pakanallisesta valtakunnasta. Valtakunnan uskonto oli alusta alkaen ollut pakanallinen, ja Klodvig aloitti työn korvatakseen avoimen pakanuuden uskonnon katolisuuden uskonnolla, joka on yksinkertaisesti verhottua pakanuutta.

Yhdysvallat poistaa protestantismin uskonnon kokonaan, kun se pian tulevassa sunnuntailaissa toimeenpanee paavillisen vallan merkin, sillä sanan ”protestantti” ainoa määritelmä on vastustaa Roomaa. Jos hyväksyt Rooman vallan merkin, et vastusta Roomaa. Aamoksen kirjan kolmannessa luvussa, jakeessa kolme, Aamos esittää retorisen kysymyksen: ”Voivatko kaksi vaeltaa yhdessä, elleivät he ole yhtä mieltä?”

”Niissä liikkeissä, jotka nyt ovat käynnissä Yhdysvalloissa hankkiakseen kirkon laitoksille ja käytännöille valtion tuen, protestantit seuraavat paavilaisten jälkiä. Enemmänkin: he avaavat oven sille, että paavius saa protestanttisessa Amerikassa takaisin sen ylivallan, jonka se on menettänyt Vanhassa maailmassa.” Suuri taistelu, 573.

Kun pakanallisuuden uskonto poistettiin valtakunnan virallisena uskontona vuonna 508, se esikuvasi sitä, että se pidäke, josta Paavali puhuu Toisen tessalonikalaiskirjeen toisessa luvussa, oli otettu pois ennen synnin ihmisen ilmestymistä pian tulevan sunnuntailain yhteydessä Yhdysvalloissa. Avoimesti pakanallisen uskonnon alistaminen ja siirtyminen katolilaisuuden kätkeytyyn pakanalliseen uskontoon ei tapahtunut hetkessä, ja historiassa sen katsotaan alkaneen Kloviksen kääntymyksestä katolilaisuuteen vuonna 496 sekä tulleen täysin toteutetuksi vuoteen 508 mennessä.

Niinpä Reaganin vuosista alkaen, vuodesta 1989 lähtien, aina pian tulevaan sunnuntailakiin saakka aito protestanttisuus pidetään Yhdysvalloissa täydellisesti kurissa. Tuolloin perustuslaki, Yhdysvaltojen ”voiman pyhäkkö”, kumotaan, ja jakeen kolmekymmentäyksi ”käsivarsien” neljäs työ saatetaan päätökseen, kun ”käsivarret” silloin asettavat paaviuden maan valtaistuimelle, niin kuin tapahtui vuonna 538.

Kun paavius nousi valtaistuimelle vuonna 538, Danielin kirjan kertomus siirtyy kuvaamasta sitä, kuinka paavius valloitti maailman, siihen aiheeseen, kuinka paavius vainosi Jumalan kansaa tuossa historiassa. Danielin kirjan kymmenennen luvun jakeessa neljätöistä Gabriel oli ilmoittanut Danielille, että sen näyn tarkoituksena, jonka hän oli aikeissa esittää, oli osoittaa, ”mitä Jumalan kansalle tapahtuisi viimeisinä päivinä.”

Nyt minä olen tullut saattamaan sinut ymmärtämään, mitä sinun kansallesi on tapahtuva viimeisinä päivinä; sillä näky koskee vielä monia päiviä. Daniel 10:14.

Jakeet kolmestakymmenestä kahdesta kolmekymmeneenkuuteen ovat ne jakeet, joiden sisaren White mukaan tullaan suoraan toistumaan, ja nämä jakeet kuvaavat paavinvallan tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden hallituskauden vainoa siitä ajasta lähtien, kun se asetettiin valtaistuimelle vuonna 538, siihen saakka, kunnes se sai kuolinhaavansa vuonna 1798.

Ja ne, jotka toimivat jumalattomasti liittoa vastaan, hän turmelee viekkoitteluksin; mutta kansa, joka tuntee Jumalansa, pysyy lujana ja tekee suuria tekoja. Ja ymmärtäväiset kansan keskuudessa opettavat monia; mutta he kaatuvat miekkaan ja liekkiin, vankeuteen ja ryöstöön

moniksi päiviksi. Ja heidän kaatuessaan heitä autetaan vähäisellä avulla; mutta monet liittyvät heihin viekoitteluksiin. Ja muutamat ymmärtäväisistä kaatuvat, jotta heitä koeteltaisiin ja puhdistettaisiin ja valkaistaisiin lopun aikaan asti; sillä se tapahtuu vielä määrääjakana. Ja kuningas tekee oman tahtonsa mukaan; hän korottaa itsensä ja ylentää itsensä jokaisen jumalan yläpuolelle ja puhuu kauheita Jumalien Jumalaa vastaan, ja hän menestyy, kunnes vihan aika on täyttynyt; sillä se, mikä on säädetty, tapahtuu. Daniel 11:32–36.

Jakeet kuvaavat pimeän keskiajan vainoa, ja jae kolmekymmentäkuusi osoittaa sitten, että paavius menestyisi siihen asti, kunnes Jumalan ensimmäinen vihastus Israelin pohjoista valtakuntaa vastaan täyttyi vuonna 1798. Daniel osoitti ensin, kuinka paavius asetettiin maan valtaistuimelle, sitten kuinka paavius oli tekemisissä Jumalan kansan kanssa, ja sitten paaviuden lopullisen lankeemuksen. Danielin yhdenkymmentäluvun jakeet neljäkymmentä–neljäkymmentäkolme osoittavat, kuinka paavius ottaa maailman hallintaansa, sitten jae neljäkymmentäneljä osoittaa, kuinka hän vainoaa Jumalan viimeisten päivien kansaa, ja sitten jae neljäkymmentäviisi osoittaa, kuinka hän tulee lopulliseen loppuunsa ilman ainoatakaan auttajaa.

Heprean sana ”totuus” loi Ihmeellinen Kielitieteilijä yhdistämällä heprealaisen aakkoston ensimmäisen, kolmattatoista ja viimeisen kirjaimen muodostaakseen sanan ”totuus”. Kolmetoista on kapinan symboli, ja ensimmäinen edustaa viimeistä.

Jae 31 kuvaa pakanallisen Rooman loppua raamatullisen ennustuksen neljäntenä valtakuntana, ja jae 36 tunnistaa paavillisen Rooman lopun raamatullisen ennustuksen viidentenä valtakuntana. Ensimmäisen Rooman kukistumista koskevan kuvauksen ja viimeisen Rooman kukistumista koskevan kuvauksen välissä on kapina, jota edustaa paavius surmatessaan miljoonia Jumalan kansaan kuuluvia historian aikana alun ja lopun välillä. Näiden jakeiden sovelluksessa on ”totuuden” tunnusmerkki.

Jakeet neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi, joita jakeet kolmekymmentä–kolmekymmentäkuusi havainnollistavat, alkavat paaviuden kukistumisesta ja päättyvät paaviuden kukistumiseen. Vuonna 1798 alkavan historian keskivaiheilla, armonajan päättymiseen saakka, on Modernin Rooman kapina, joka jälleen murhaa Jumalan kansaa. Näiden jakeiden sovellutus kantaa myös ”totuuden” tunnusmerkkiä, ja ne ovat keskenään yhdenmukaisia tarjoten kaksi todistajaa, jotka vahvistavat ”totuuden”, ja molemmat linjat kuvaavat Roomaa, joka on se vertauskuva, joka ”vahvistaa näyn”.

Ja niinä aikoina monet nousevat etelän kuningasta vastaan; myös sinun kansasi väkivaltaiset korottavat itsensä vahvistaakseen näyn; mutta he lankeavat. Daniel 11:14.

Se profeetallinen ilmiö, jota Daniel käyttää luvussa yksitoista, ei esiinny ainoastaan jakeissa kolmekymmentä–kolmekymmentäkuusi ja sitten jakeissa neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi. Jakeet neljätoista–yhdeksäntoista osoittavat, kuinka pakanallinen Rooma otti maailman hallintaansa; sitten jakeet kaksikymmentä–kaksikymmentäneljä osoittavat, kuinka pakanallinen Rooma kohteli Jumalan kansaa, ja jakeesta kaksikymmentäneljä jakeeseen kolmekymmentä esitetään pakanallisen Rooman kukistuminen.

Jae neljätoista on pakanallisen Rooman alku, ja jae kolmekymmentä on pakanallisen Rooman loppu. Keskellä kuvatun historian aikana pakanallinen Rooma tunnustetaan Kristuksen ristiinnaulitsijaksi; näin keskikohdan kapina osoittaa nämä jakeet ”totuudeksi”. Alfa ja Omega on asettanut allekirjoituksensa kautta koko Danielin kirjan yhdestoista luvun.

Neljäskymmenes jae sisältää sen historian, joka alkaa Ronald Reaganin vuosina ja joka yksilöi Yhdysvaltain presidentin ja synnin ihmisen välille tehdyn liiton. Se merkitsee määrättyä ajanjaksoa, joka päättyy siihen, että paavius asetetaan maan valtaistuimelle, niin kuin se oli vuonna 538. Ei ole sattumaa, että frankkien kuningas Clovis, joka vastaa nykyistä Ranskaa, on Yhdysvaltain symboli. Clovis oli Reaganin esikuva. Reagan oli protestantismin symboli, niin kuin Clovis oli pakanuuden symboli.

Taistelu, jonka yhteydessä frankkien kuningas Klodvig kääntyi katolilaisuuteen, oli Tolbiacin taistelu (tunnetaan myös Zülpichin taisteluna tai Kölnin taisteluna). Tämä taistelu käytiin vuonna 496. Klodvig oli tuolloin pakana, mutta taistelun aikana, kun näytti siltä, että hänen joukkonsa olivat vaarassa kärsiä tappion, hän rukoili katolisen puolisonsa kristittyä Jumalaa avukseen ja teki lupauksen, että jos hän saavuttaisi voiton, hän kääntyisi kristinuskoon. Klodvig voitti taistelun, ja tämän seurauksena hän sekä huomattava osa hänen frankkilaisista sotureistaan kääntyivät katolilaisuuteen, mikä merkitsi huomattavaa tapahtumaa frankkien kristillistymisessä.

Ronald Reagan, tunnustautunut protestantti, ilmaisi, että hänen motiivinsa solmia salainen liitto Rooman paavin kanssa oli se, että hän oli vakuuttunut siitä, että Neuvostoliitto oli Raamatun profetian antikristus. Taistelussaan entistä Neuvostoliittoa vastaan Reagan, tunnistamatta hämmennystään siitä, kuka antikristus on, liittyi yhteen antikristuksen kanssa.

”Ne, jotka joutuvat hämmennyksiin ymmärryksessään sanasta eivätkä kykene näkemään antikristuksen merkitystä, asettuvat varmasti antikristuksen puolelle.” Kress Collection, 105.

Yhdysvallat on kaksitahoinen profeetallinen vertauskuva, kuten maan pedon kaksi sarvea sitä edustavat. Ranska on niin ikään kaksitahoinen profeetallinen vertauskuva, kuten Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvussa Sodomalla ja Egyptillä sitä kuvataan. Ranska on paavikunnan esikoislapsi, ja Reagan, edustaen Yhdysvaltoja, oli Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun kymmenestä kuninkaasta viimeisinä päivinä ensimmäinen, joka teki haureutta Tyyron porton kanssa, joka oli ollut unohdettuna vuodesta 1798 lähtien. Hänet unohdettiin lopun aikana vuonna 1798, mutta häntä aletaan jälleen muistaa lopun aikana vuonna 1989.

Ranskan johtaja Clovis merkitsi sellaisen ajanjakson alkua, joka johti siihen, että paavius asetettiin valtaistuimelle vuonna 538, jolloin paavius sitten sääti sunnuntailain Orléansin kirkolliskokouksessa. Yhdysvaltain johtaja Reagan merkitsi sellaisen ajanjakson alkua, joka johtaa siihen, että paavius asetetaan jälleen maan valtaistuimelle pian tulevan sunnuntailain myötä.

Ranska on se kaksitahoinen valta, joka asetti paaviuden valtaistuimelle vuonna 538, ja Ranska Napoleonin kenraali Berthierin kautta syöksi paaviuden valtaistuimelta vuonna 1798. Yhdysvallat asettaa paaviuden valtaistuimelle viimeisinä päivinä, ja kymmenen kuninkaan johtavana kuninkaana Yhdysvallat on lopulta ”tekevä hänet autioksi ja alastomaksi, ja syövä hänen lihansa, ja

polttava hänet tulella.”

Neljäskymmenes jae sisältää kolmannenkymmenennenensimmäisen jakeen historian ja osoittaa, että paaviuden asettamista jälleen maan valtaistuimelle kuvaa ajanjakso, joka alkaa Ronald Reaganista ja päättyy Yhdysvaltain viimeiseen presidenttiin. Tuon viimeisen presidentin esikuvana on ollut Reagan, sillä Jeesus havainnollistaa aina lopun alun kautta.

Danielin yhdestoista luvun ensimmäisissä jakeissa esitetään tuo profeetallinen historia (jae 2), ja niistä löydämme sen historian, joka edelsi Kreikan valtakunnan historiaa. Kreikka on Yhdistyneiden Kansakuntien sekä Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun kymmenen kuninkaan yhden maailman hallituksen vertauskuva. Danielin yhdestoista luvun jae 3 esittelee Aleksanteri Suuren, ja jae 2 kuvaa sitä historiaa, joka edeltää yhden maailman hallitusta viimeisinä päivinä.

Ensimmäisessä jakeessa Gabriel yksinkertaisesti ilmoittaa vahvistaneensa Dareiosta Meedian ja Persian valtakunnan alkuvaiheessa, mutta Gabriel oli tullut Danielin luo kymmenennessä luvussa silloin, kun hallitsi Persian Kyyros, ei Meedialainen Dareios. Liitettyään valtakunnan selvästi yhteen profeetallisena kaksiosaisena Meedian ja Persian valtakuntana (samoin kuin Ranska ja Yhdysvallat), Gabriel esittelee sitten sen historian, joka edeltää Aleksanteri Suuren maailmanlaajuista valtakuntaa.

Ja nyt minä ilmoitan sinulle totuuden. Katso, Persiassa on vielä nouseva kolme kuningasta, ja neljäs on oleva heitä kaikkia paljon rikkaampi; ja voimansa kautta, rikkautensa nojalla, hän on yllyttävä kaikki Kreikan valtakuntaa vastaan. Daniel 11:2.

Alfa ja Omega havainnollistaa aina jonkin asian lopun yhdessä sen alun kanssa, ja toinen jae viittaa siihen historiaan, joka edeltää yhden maailman hallituksen toimeenpanoa, kuten sitä edustaa Aleksanteri Suuren Kreikan valtakunta. Toinen jae on Yhdysvaltoja koskeva profetian linja, joka viimeisten päivien kaksisarvisena valtana, Meedo-Persian kaksijakoisen vallan sekä Ranskan esikuvallistamana, tulee esiin. Jae yksilöi kuninkaita, jotka viimeisinä päivinä ovat esikuvia Yhdysvaltain presidenteistä ja jotka nousevat esiin ennen lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kolmiosaista yhden maailman hallitusta. Klodvig oli rinnakkainen Reaganin kanssa ensimmäisenä presidenttinä siinä historian alussa, joka johtaa antikristuksen asettamiseen takaisin valtaistuimelle.

Kyrokseen ajasta lähtien, Danielin kirjan yhdennessätoista luvussa, olisi oleva kolme hallitsijaa, joita seuraisi neljäs, joka oli paljon rikkaampi kuin he kaikki. Daareios oli Meedo-Persian valtakunnan ensimmäinen kuningas, ja Kyyros, joka hallitsi silloin, kun Daniel sai historian Gabrielilta, oli toinen kuningas. Kyyrokseen jälkeen tulisi neljä kuningasta, joten näitä seuraavien kuninkaiden neljäs olisi kuudes kuningas.

Kuudes kuningas olisi rikkain kuningas, ja rikas presidentti (kuningas) nostattaisi kaikki Kreikan valtakuntaa vastaan. Reaganin jälkeiset presidentit olivat Bush vanhempi, Clinton, Bush nuorempi, Obama; näin ollen kuudes ja rikkain kuningas olisi Trump. Tuo kuningas (presidentti) ”nostattaisi” Kreikan valtakunnan (globalistit). Heprealaisen ilmauksen ”nostattaa” määritelmä on varsin valaiseva.

Jakeessa esiintyvä heprean sana, joka on käännetty sanalla ”yllyttää”, on alkukielinen juuri, joka merkitsee ”herättää” tai ”havahtua”. Kyyroksen jälkeisen neljännen hallitsijan esikuvallistamassa historiassa nostettaisiin esiin presidentti, joka olisi paljon rikkaampi kuin kukaan muu presidentti, ja hänen voimansa ja valtansa kautta saatettaisiin aikaan ”herääminen” Kreikkaa vastaan. Kreikka, joka on globalismin, progressivismin ja ”woke-ismien” vertauskuva, tuotaisiin historian valokeilaan kuudennen, rikkaimman presidentin aikana. Hän herättäisi koko maapallon valtapiirin progressiivisen ”woke-ismien” ja maailmanlaajuisen herruuden kiistaan.

Herääminen edistyksellisen ”wokeismin” liikehdintään, joka tapahtuu rikkaimman presidentin presidenttikaudella, ajoittuu republikaanisen sarven yhteyteen, juuri siihen aikaan, kun kymmenen neitsyen herääminen tapahtuu protestanttisessa sarvessa.

Seuraavassa artikkelissa jatkamme tutkimustamme Danielin kirjan luvun yksitoista jakeesta neljäkymmentä.

”Huolimatta uskon ja jumalisuuden laajalle levinneestä rappiosta näissä kirkoissa on Kristuksen todellisia seuraajia. Ennen Jumalan tuomioden lopullista kohtaamista maan päällä Herran kansan keskuudessa tapahtuu sellainen alkuseurakunnan jumalisuuden elpyminen, jollaista ei ole nähty apostolisten aikojen jälkeen. Jumalan Henki ja voima vuodatetaan Hänen lastensa päälle. Tuohon aikaan monet erottautuvat niistä kirkoista, joissa tämän maailman rakkaus on syrjäyttänyt rakkauden Jumalaan ja Hänen sanaansa. Monet, sekä palvelijoista että kansasta, ottavat iloiten vastaan ne suuret totuudet, jotka Jumala on antanut julistettaviksi tänä aikana valmistaakseen kansan Herran toista tulemistä varten. Sielujen vihollinen haluaa estää tämän työn; ja ennen kuin tällaisen liikkeen aika koittaa, hän pyrkii ehkäisemään sen tuomalla esiin väärennöksen. Niissä kirkoissa, jotka hän voi saattaa petollisen valtansa alle, hän saa näyttämään siltä, kuin Jumalan erityinen siunaus olisi vuodatettu niiden ylle; ilmeneväksi tulee se, mitä pidetään suurena uskonnollisena kiinnostuksena. Lukemattomat riemuitsevat siitä, että Jumala toimii heidän hyväkseen ihmeellisellä tavalla, vaikka työ on toisen hengen työtä. Uskonnollisen verhon alla Saatana pyrkii laajentamaan vaikutusvaltaansa koko kristilliseen maailmaan.” Suuri taistelu, 464.